

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 14. 4. 2010, v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., o návrhu předsedy Městského soudu v Praze, proti **JUDr. M. N.**, soudkyni Městského soudu v Praze, zastoupené JUDr. Zuzanou Nussbergerovou, advokátkou se sídlem v Praze 3, Čajkovského 8,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

JUDr. M. N.,
nar. X

u z n á v á v i n n o u , ž e

I. jako soudkyně Městského soudu v Praze v průběhu roku 2008 a 2009 až do 11.9. 2009 zapříčinila průtahy nerespektováním zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí uvedené v § 129 odst. 2 i za použití § 138 trestního řádu ve věcech:

- 47 T 5/2007 – vyhlásila rozsudek 5. 2. 2009, avšak vyhotovila až 3. 9. 2009
- 47 T 15/2008 – vyhlásila rozsudek 18. 6. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 9/2008 – vyhlásila rozsudek 29. 5. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 9/2009 – vyhlásila rozsudek 6. 8. 2009, avšak vyhotovila až 7. 9. 2009
- 47 T 6/2008 – vyhlásila rozsudek 19. 5. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 11/2008 – vyhlásila rozsudek 6. 5. 2009, avšak dosud nevyhotovila, lhůta byla prodloužena do 30. 7. 2009
- 47 T 12/2008 – vyhlásila rozsudek 21. 7. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 13/2007 – vyhlásila rozsudek 11. 6. 2009, avšak vyhotovila až 5. 9. 2009
- 47 T 4/2009 – vyhlásila rozsudek 16. 4. 2009, usnesení o ponechání ve vazbě rozhodla 24. 3. 2009, avšak obě rozhodnutí vyhotovila až 28. 8. 2009
- 47 T 7/2006 – o návrhu na povolení obnovy řízení rozhodla dne 5. 5. 2009, avšak rozhodnutí dosud nevyhotovila

II.

v průběhu roku 2008 a 2009 až do 11. 9. 2009 zapříčinila průtahy nerespektováním zejména § 181 odst. 3 trestního řádu a neučinila úkony směřující ke skončení věci, ani nepožádala o prodloužení lhůty k úkonu podle § 181 odst. 3 trestního řádu ve věcech:

- 47 T 15/2007 - ve věci napadlé 23. 8. 2007, nařídila hlavní líčení až dne 28. 8. 2009
- Nt 225/2008 - od doručení návrhu na obnovu řízení dne 10. 11. 2008 neučinila žádný úkon, mimo připojení procesního spisu
- 47 T 1/2009 – ve věci napadlé 30. 1. 2009 nařídila hlavní líčení až dne 25. 6. 2009 a rozhodnutí o ponechání ve vazbě ze dne 29. 7. 2009 dosud nevyhotovila a rozhodnutí ze dne 27. 2. 2009 vyhotovila až 20. 4. 2009
- 47 T 2/2009 – ve věci rozhodla dne 5. 3. 2009 o ponechání obžalovaných ve vazbě a vyhotovila až dne 13. 5. 2009
- 47 T 7/2009 – ve věci napadlé 17. 4. 2009 nařídila hlavní líčení až 28. 8. 2009
- 47 T 6/2009 – ve věci napadlé 30. 3. 2009 nařídila hlavní líčení až 31. 8. 2009
- 47 T 3/2009 – ve věci napadlé 12. 2. 2009 nařídila hlavní líčení až 27. 8. 2009
- 47 T 17/2008 – ve věci napadlé 18. 12. 2008 nařídila hlavní líčení až 5. 6. 2009

III.

Ve věci 47 T 4/2009 chybně vyznačila právní moc usnesení ze dne 24. 3. 2009 o ponechání obžalovaného ve vazbě tak, že místo data 21. 4. 2009 uvedla datum 28. 4. 2009 a poté znovu podle § 71 odst. 4, 6 trestního řádu rozhodla o ponechání obžalovaného ve vazbě až dne 28. 7. 2009, tedy již po lhůtě uvedené v § 71 odst. 4 trestního řádu, v důsledku čehož musel být obžalovaný propuštěn z vazby,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce, čímž ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů,

č í m ž s e d o p u s t i l a

kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

Z a t o s e j í u k l á d á

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.,

kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 15 % n a d o b u 4 (čtyř) m ě s í c ů,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 22. 9. 2009 podal navrhovatel – předseda Městského soudu v Praze návrh na kárné řízení proti JUDr. M. N., soudkyni Městského soudu v Praze pro skutky spočívající v tom, že

- I. v období roku 2008 a 2009 do dne ukončení nařízené prověrky v jejím senátě 47 T, to je do 11. 9. 2009, nerespektovala zákonnou lhůtu pro vyhotovení rozhodnutí uvedenou v § 129 odst. 2 (i za použití § 138) trestního řádu ve věcech Městského soudu v Praze sp. zn.: 47 T 5/2008, 47 T 15/2008, 47 T 9/2008, 47 T 9/2009, 47 T 6/2008, 47 T 11/2008, 47 T 12/2008, 47 T 13/2007, 47 T 5/2006, 47 T 137/2007, 47 T 11/2006, 47 T 9/2006, 47 T 4/2009, 47 T 7/2006,
- II. v průběhu roku 2008 a 2009 zapříčinila průtahy tím, že nerespektovala § 181 odst. 3 trestního řádu a nečinila žádné úkony směřující ke skončení trestních věcí a nepožádala o prodloužení lhůty k úkonu podle § 181 odst. 3 trestního řádu a v důsledku toho řízení nebylo prováděno v souladu s § 2 odst. 4 trestního řádu ve věcech: 47 T 15/2007, Nt 225/2008, 47 T 15/2008, 47 T 6/2008, 47 T 1/2009, 47 T 2/2009, 47 T 12/2007, 47 T 4/2008, 47 T 7/2009, 47 T 6/2009, 47 T 3/2009, 47 T 17/2008.

Podle navrhovatele kárně obviněná soudkyně zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z § 2 odst. 4 trestního řádu, z § 129 odst. 2, z § 181 odst. 3 a § 71 odst. 1 trestního řádu.

Tato věc je u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 13 Kss 9/2009.

Návrhem ze dne 13. 11. 2009 navrhovatel podal proti JUDr. M. N., soudkyni Městského soudu v Praze návrh na kárné řízení pro skutek spočívající v tom, že ve věci 47 T 4/2009 dne 16. 4. 2009 v rámci hlavního líčení doručila usnesení o ponechání obžalovaného ve vazbě podle § 71 odst. 5 trestního řádu ze dne 24. 3. 2009, proti němuž žádná ze stran nepodala stížnost do protokolu a následně chybně vyznačila právní moc tohoto usnesení dnem 28. 4. 2009 namísto dnem 21. 4. 2009 a poté znovu podle § 71 odst. 4,6 trestního řádu rozhodla o ponechání ve vazbě obžalovaného až dne 28. 7. 2009, tedy již po lhůtě předpokládané v § 71 odst. 4 trestního řádu, v důsledku čehož musel být obžalovaný propuštěn z vazby, k čemuž došlo až na základě upozornění státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze dne 8. 10. 2009, na základě stížnosti obžalovaného na nezákonný postup předsedkyně senátu, tudíž vazba obžalovaného byla od 22. 7. 2009 až do jeho propuštění vazby dne 8. 10. 2009 v rozporu s § 71 trestního řádu.

Podle navrhovatele kárně obviněná soudkyně zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z § 2 odst. 4 trestního řádu, z § 140, 143 a z § 71 odst. 1 trestního řádu.

Tato věc je vedena u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 13 Kss 11/2009.

Navrhovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud oba návrhy spojil ke společnému projednání a aby kárně obviněné soudkyni uložil kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku.

Rovněž kárně obviněná soudkyně, které Nejvyšší správní soud oba návrhy doručil, navrhla, aby uvedené návrhy vedené pod sp. zn. 13 Kss 9/2009 a 13 Kss 11/2009 Nejvyšší správní soud spojil ke společnému projednání.

Nejvyšší správní soud usnesením vyhlášeným u ústního jednání dne 14. 4. 2010 spojil věci u něj vedené pod sp. zn. 13 Kss 9/2009 a 13 Kss 11/2009 ke společnému projednání a rozhodnutí, protože byly splněny podmínky společného řízení, s tím, že věc bude nadále vedena pod sp. zn. 13 Kss 9/2009 (§ 23 odst. 3 trestního řádu za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb.).

Kárně obviněná se k návrhu písemně vyjádřila dne 29. 12. 2009 a dne 2. 2. 2010. Uvedla, že se žádné nedbalosti při plnění svých povinností soudce nedopustila, naopak vždy pracovala a pracuje s plným nasazením, a to i na úkor svého volného času. To připouští i navrhovatel, když v návrhu uvádí, že až do poloviny roku 2008 její činnost nevykazovala zásadnější problémy. Především z důvodu nedostatečného obsazení senátů prvního stupně byl nápad v jednotlivých senátech zastavován, zejména v letech 2008 a 2009 v senátech 2 T, 3 T, 10 T, 40 T, 42 T, 43 T, 45 T, 56 T, 63 T, a věci byly přerozdělovány do senátů zbývajících, a tyto zbývající senáty, včetně senátu kárně obviněné soudkyně byly nadměrně zatíženy. Navíc jí nebyl přidělen asistent. Pokud k průtahům došlo, bylo to v důsledku nadměrného množství přidělených věcí k vyřízení a to věcmi skutkově i právně složitými.

V průběhu ústního jednání kárně obviněná soudkyně dodala, že sama měla pouze jednu v roce 2007 na tři měsíce zastaven nápad, protože jí během dvou měsíců napadla věc 47 T 15/07 obžalovaný L. H. (10 133 stran), dále věc 47 T 12/2007 obžalovaný Ing. L. K. (620 stran), 47 T 13/07 M. S. (1450 stran), a další věc na tři vietnamské obžalované, tedy všechno věci složité a rozsáhlé, přitom přes zastavený nápad po dobu tří měsíců, měla v roce 2007 nápad 17 věcí, což je srovnatelné s nápadem v ostatních letech. Podle přehledu výkonů, byly její výkony a počty neskončených věcí srovnatelné s ostatními soudci, nijak nevybočovala v negativním smyslu. Dále kárně obviněná soudkyně uvedla, že u řady věcí kárná odpovědnost zanikla, protože navrhovatel musel vědět dřív než ke konci provedené prověrky, tedy 10. 9. 2009, o pochybeních, která v návrhu vytýká, protože na Městském soudu v Praze je sledována měsíčně rozpracovanost, počet nevyhotovených rozhodnutí, nařízená jednání atd. V justici pracuje 36 roků, práci vykonávala vždy velmi dobře a dosud proti ní nebylo vedeno kárné řízení ani vůči ní nebylo přijato žádné opatření. Navrhla, aby vůči ní bylo vyneseno zprošťující rozhodnutí, pokud by však kárný senát dospěl k závěru, že skutečně došlo k zaviněnému porušení povinností soudce z její strany, navrhla, aby kárný senát upustil od uložení kárného opatření, protože projednání návrhu je dostačující.

Kárný senát ověřoval tvrzení uvedená v návrhu na zahájení řízení (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů) a za tím účelem vyžádal od navrhovatele všechny vytýkané spisy buď v originále, anebo úředně ověřené části spisů přičemž navrhovatel požadavek kárného senátu splnil. Z předložených spisů, respektive úředně ověřených částí spisů učinil kárný senát zjištění, se kterým byli účastníci řízení u ústního jednání seznámeni, přičemž proti uvedeným zjištěním neměli žádné námitky ani připomínky. Zjištění jsou shodná s tím, co navrhovatel tvrdil v návrhu. Zápis o učiněném zjištění je součástí kárného spisu. U ústního jednání navrhovatel předložil spisy 47 T 6/2008 a 47 T 2/2009, a kárně obviněná soudkyně se k nim vyjádřila tak, že nezpochybňuje údaje z nich uvedené navrhovatelem v návrhu a nežádá proto, aby jimi byl u ústního jednání proveden důkaz. O spisech a skutečnostech z nich vyplývajících uvedených v návrhu navrhovatele nevznikly žádné pochybnosti.

K námitce kárně obviněné soudkyně, že byla množstvím přidělených spisů přetížena a vůči ostatním soudcům znevýhodněna, vyžádal kárný senát od navrhovatele přehled nápadu a výkonů soudců Městského soudu v Praze agendy T za roky 2004 až 2009, jedná se o 17 senátů, přičemž z přehledu nevyplývá, že by kárně obviněná soudkyně měla nápad

nepoměrně vyšší než ostatní soudci, nebo že by vyřizovala nepoměrně víc věcí než ostatní soudci. V roce 2007 měla nápad 17 věcí, 32 osob, a vyřídila 25 věcí, 44 osoby, v roce 2008 měla nápad 18 věcí, 21 osob, a vyřídila 14 věcí, 31 osob, v roce 2009 měla nápad 17 věcí, 48 osob, a vyřídila 16 věcí, 25 osob. Pokud jde o přehled výsledků propočtu výkonnosti, ten u kárně obviněné soudkyně činil v roce 2007 20,7, v roce 2008 14, 7, za rok 2009 nebyl přehled k dispozici. K námitce kárně obviněné soudkyně, že jiným soudcům (o nichž existuje seznam) oproti ní byl zastavován nápad a ona proto byla více zatížena, se vyjádřil navrhovatel tak, že u Městského soudu v Praze neexistuje seznam soudců, kteří měli zastaven nápad, tyto věci se řeší v rámci rozvrhu práce a jeho změn. V roce 2007 byla taková situace, že v jeho posledních třech měsících byl nápad přidělován jen do pěti prvostupňových senátů, protože ostatní měli přiděleny spisy o obsahu 30 000, 50 000 až 120 000 stran. Jeden rozsáhlý spis byl v uvedeném roce přidělen i kárně obviněné soudkyni. Do roku 2007 nebyla stanovena pravidla jak dlouho bude zastaven nápad z uvedeného důvodu, postupovalo se případ od případu a posuzovalo individuálně, v roce 2007 nebo 2008 byla stanovena v rozvrhu práce naprosto pevná kritéria odvislá od velikosti spisu, podle kterých se postupuje. Navrhovatel připustil, že počet prvostupňových soudců Městského soudu v Praze neodpovídá složitosti věcí, které tento soud projednává a rozhoduje. Složitost věcí se však do ministerských tabulek nepromítá. Pokud jde o asistenty soudců, ti byli přiděleni specializovaným senátům, to je senátu pro mladistvé, senátu pro složitou hospodářskou a bankovní kriminalitu. Pokud byl asistent přidělen JUDr. M., jak namítala kárně obviněná soudkyně, bylo to proto, že jí byla přidělena věc, kde je zhruba 30 000 poškozených a škoda asi třičtvrtě miliardy. Takovou rozsáhlou věc neměla kárně obviněná soudkyně přidělenou. Po podání návrhu na kárné řízení došlo u kárně obviněné soudkyně ke zlepšení situace jejího senátu, v řadě věcí nařídila jednání, činila úkony, přetrvávají jen nenapsaná rozhodnutí ve lhůtě.

Kárně obviněná soudkyně uvedla, že průtahů, které nepopírá, lituje, došlo k nim v důsledku návalu práce, nešlo z její strany o žádnou nedbalost nebo dokonce úmysl. Podání kárného návrhu mělo na ni takový účinek, že na úkor svého volného času a to často i o víkendech, zvýšila své pracovní úsilí a převážnou většinu svých pochybení odstranila. Věci 47 T 5/2008, 47 T 15/2008, 47 T 9/2008, 47 T 6/2008, 47 T 11/2008, 47 T 12/2008, 47 T 13/2007, 47 T 5/2006, 47 T 11/2006, 47 T 17/2007, 47 T 9/2006, 47 T 4/2009, 47 T 7/2006, 47 T 15/2007, 2 Nt 225/2008, 47 T 15/2008, 47 T 6/2008, 47 T 1/2009, 47 T 2/2009, 47 T 4/2008, 47 T 7/2009, 47 T 3/2009, 47 T 6/2009 a 47 T 17/2008, jsou buď skončeny, nebo byly předloženy s odvoláním, prostě byl v nich učiněn potřebný úkon.

Navrhovatel v bodu I. návrhu tvrdí, že do dne 11. 9. 2009 kárně obviněná soudkyně nedodržela zákonnou lhůtu pro vyhotovení rozhodnutí ve věcech tam uvedených a v tomto jejím jednání spatřoval kárné provinění.

Podle § 129 odst. 2 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, jestliže nebyl rozsudek písemně vyhotoven již v poradě, předseda senátu nebo jím pověřený soudce, který byl členem senátu, jej vyhotoví a předá k doručení v řízení před krajskými soudy jako soudy prvního stupně ve vazebních věcech do deseti pracovních dnů a v ostatních věcech do dvaceti pracovních dnů. Výjimky z těchto lhůt povoluje na žádost předsedy senátu nebo soudce vyhotovujícího rozsudek ze závažných důvodů, zejména s ohledem na rozsáhlost a složitost věci, v jednotlivých věcech předseda soudu. Prodlouží-li lhůtu o více jak dalších dvacet pracovních dnů, písemně zdůvodní, proč nebylo možné stanovit lhůtu kratší.

Podle § 138 trestního řádu, jestliže tento oddíl neobsahuje ustanovení zvláštní, užije se na usnesení přiměřeně ustanovení oddílu prvního této hlavy o rozsudku.

Kárný senát zjistil, že kárně obviněná soudkyně nedodržela zákonnou lhůtu ve věcech uvedených pod bodem I. výroku tohoto rozhodnutí. Vychází přitom z toho, že kontrolu spisů ukončil navrhovatel 11. 9. 2009, tedy ze stavu k tomuto dni. Ke skutečnostem nastalým po tomto dni nepřihlíží. Jedná se o tyto věci:

- 47 T 5/2007 – vyhlásila rozsudek 5. 2. 2009, avšak vyhotovila až 3. 9. 2009
- 47 T 15/2008 – vyhlásila rozsudek 18. 6. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 9/2008 – vyhlásila rozsudek 29. 5. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 9/2009 – vyhlásila rozsudek 6. 8. 2009, avšak vyhotovila až 7. 9. 2009
- 47 T 6/2008 – vyhlásila rozsudek 19. 5. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 11/2008 – vyhlásila rozsudek 6. 5. 2009, avšak dosud nevyhotovila., lhůta byla prodloužena do 30. 7. 2009
- 47 T 12 /2008 – vyhlásila rozsudek 21. 7. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 13 /2007 – vyhlásila rozsudek 11. 6. 2009, avšak vyhotovila až 5. 9. 2009
- 47 T 4 /2009 – vyhlásila rozsudek 16. 4. 2009, usnesení o ponechání ve vazbě rozhodla 24. 3. 2009, avšak obě rozhodnutí vyhotovila až 28. 8. 2009
- 47 T 7 /2006 – o návrhu na povolení obnovy řízení rozhodla dne 5. 5. 2009, avšak rozhodnutí dosud nevyhotovila

Navrhovatel v návrhu tvrdil, že kárně obviněná soudkyně nedodržela zákonnou lhůtu ještě v dalších věcech a to 47 T 5/2006, 47 T 17/2007, 47 T 11/2006 a 47 T 9/2006. Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu uvedených spisů, avšak kárný senát je z výroku svého rozhodnutí vypustil, protože už došlo k zániku kárné odpovědnosti kárně obviněné soudkyně v těchto případech. Kárně obviněná soudkyně zánik své kárné odpovědnosti také uplatnila.

Podle § 89 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), odpovědnost za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 3 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, návrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění.

Navrhovatel ukončil prověrku spisů kárně obviněné soudkyně dne 11. 9. 2009 a na základě ní podal kárný návrh, který byl doručen Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 10. 2009. Pokud by navrhovatel všechny poznatky získal až z provedené prověrky spisů, byl by návrh ve všech vytýkaných věcech podán včas. Ale tak tomu ve všech vytýkaných věcech není. Kárně obviněná soudkyně tvrdila, že u Městského soudu v Praze je měsíčně sledována rozpracovanost spisů, nevyhotovená rozhodnutí, věci, v nichž není nařízeno jednání apod. Navrhovatel toto tvrzení kárně obviněné soudkyně nevyloučil, naopak připustil, že nevyhotovená rozhodnutí, nenařízené věci kontroluje každý měsíc na poradách soudců. Ani v návrhu na kárné řízení netvrdil, že by mu stav věcí nebyl znám dřív, protože tento stav byl s kárně obviněnou soudkyní projednáván a ústně jí vytýkán s požadavkem na urychlení vyřizování věcí. Protože stav byl delší dobu neuspokojivý, byl podán návrh na kárné řízení. Podle jeho názoru jde o trvalý jednání, takže nemohlo dojít k zániku kárné odpovědnosti, když pochybení trvalo nadále i v době podání kárného návrhu.

Ve věci 47 T 5/2006 navrhovatel vytýká, že kárně obviněná soudkyně vyhlásila rozsudek 9. 10. 2007, avšak vyhotovila jej až dne 11. 12. 2008. Ve věci 47 T 17/2007 navrhovatel vytýká, že kárně obviněná soudkyně vyhlásila rozsudek 23. 4. 2008, avšak vyhotovila jej až dne

2. 12. 2008. Ve věci 47 T 11/2006 navrhovatel vytýká, že kárně obviněná soudkyně vyhlásila rozsudek 22. 10. 2008, avšak vyhotovila jej až dne 23. 2. 2009. Ve věci 47 T 9/2006 navrhovatel vytýká, že kárně obviněná soudkyně vyhlásila rozsudek 30. 5. 2008, avšak vyhotovila jej až dne 12. 1. 2009. Z vyjádření navrhovatele nelze vyvodit nic jiného než, že ve všech těchto uvedených věcech mu bylo známo, že v nich není v zákonné lhůtě vyhotoveno rozhodnutí, již od uplynutí zákonné lhůty. Ke dni podání návrhu na kárné řízení rozhodnutí v nich však byla již vyhotovena a pochybení v nich z důvodu nevyhotovení rozhodnutí v zákonné lhůtě již netrvalo. Od vyhotovení rozhodnutí v uvedených věcech do podání návrhu na kárné řízení však uplynula lhůta delší jak 6 měsíců.

V bodu II. návrhu navrhovatel tvrdí, že v průběhu roku 2008 a 2009 až do 11. 9. 2009 kárně obviněná soudkyně zapříčinila průtahy nerespektováním zejména § 181 odst. 3 trestního řádu a neučinila úkony směřující ke skončení věci, ani nepožádala o prodloužení lhůty k úkonu podle § 181 odst. 3 trestního řádu.

Kárný senát shledal tato návrhem vytýkaná pochybení v níže uvedených věcech a dobách, přičemž tyto věci také učinil součástí bodu II. výroku tohoto rozhodnutí:

- 47 T 15/2007 - ve věci napadlé 23. 8. 2007, nařídila hlavní líčení až dne 28. 8. 2009
- Nt 225/2008 - od doručení návrhu na obnovu řízení dne 10. 11. 2008 neučinila žádný úkon, mimo připojení procesního spisu
- 47 T 1/2009 – ve věci napadlé 30. 1. 2009 nařídila hlavní líčení až dne 25. 6. 2009 a rozhodnutí o ponechání ve vazbě ze dne 29. 7. 2009 dosud nevyhotovila a rozhodnutí ze dne 27. 2. 2009 vyhotovila až 20. 4. 2009
- 47 T 2/2009 – ve věci rozhodla dne 5. 3. 2009 o ponechání obžalovaných ve vazbě a vyhotovila až dne 13. 5. 2009
- 47 T 7/2009 – ve věci napadlé 17. 4. 2009 nařídila hlavní líčení až 28. 8. 2009
- 47 T 6/2009 – ve věci napadlé 30. 3. 2009 nařídila hlavní líčení až 31. 8. 2009
- 47 T 3/2009 – ve věci napadlé 12. 2. 2009 nařídila hlavní líčení až 27. 8. 2009
- 47 T 17/2008 – ve věci napadlé 18. 12. 2008 nařídila hlavní líčení až 5. 6. 2009.

Ve výše uvedených věcech navrhovatel nezmeškal lhůtu pro podání návrhu, neboť protiprávní stav spočívající v nečinnosti je deliktem trvajícím a je charakterizován vyvoláním a následným udržováním protiprávního stavu. Ve věci Nt 225/2008 kárně obviněná soudkyně neučinila od nápadu věci 10. 11. 2008 žádný úkon, mimo připojení procesního spisu. V ostatních věcech výše uvedených úkon spočívající v nařízení hlavního líčení sice učinila, avšak od ukončení prověrky provedené navrhovatelem do podání návrhu na kárné řízení neuplynulo šest měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.). I když navrhovatel připustil, že má pravidelný měsíční přehled o nenařízených věcech, nelze z toho vyvodit, že věděl o těchto pochybeních dřív, protože mu musí být poskytnuta možnost získat nezbytné informace k posouzení, zda je dáno na straně soudkyně zavinění. Pokud jde o tuto nečinnost a vědomost kárného navrhovatele o ní, posuzuje ji kárný senát trochu odlišně od nečinnosti spočívající v nevyhotovení rozhodnutí v zákonné lhůtě. V tomto případě z vědomosti o tom, že nebylo nařízeno hlavní líčení získané z pravidelného měsíčního přehledu, nemusí, vzhledem ke znění § 181 odst. 1 trestního řádu, vyplývat, že ve věci jsou nedůvodné průtahy zaviněné soudkyní. Vzhledem k rozsáhlosti trestních věcí, které jsou v I. stupni na krajských soudech (Městském soudu v Praze) souzeny a vzhledem k množství věcí projednávaných v tomto stupni řízení a množství senátů, které u Městského soudu v Praze tyto věci vyřizují, mohl navrhovatel získat nezbytné informace v těchto věcech teprve hloubkovou kontrolou spisů kárně obviněné soudkyně, kterou ukončil 11. 9. 2009, teprve tehdy mohl posoudit, zda je dáno na její straně zavinění v uvedených věcech. To také tvrdil navrhovatel, podle něhož chtěl být

naprosto objektivní a proto prošel všechny spisy kárně obviněné soudkyně a z nich získával poznatky. Např. věc 47 T 15/2007 napadla 23. 8. 2007, přitom obžaloba byla na č. l. 10 106, proto navrhovatel až fyzickou kontrolou této věci a dalších věcí mohl získat poznatky pro posouzení odpovědnosti kárně obviněné soudkyně, zda a jakou dobu (zde konkrétně 2 roky) potřebovala k nařízení hlavního líčení, respektive zda je ve věci (dalších věcech) jí zaviněná nečinnost.

Pokud však navrhovatel v bodu II. svého návrhu uváděl další spisy, v nichž zjišťoval nečinnost a zavinění kárně obviněné soudkyně za ni, pak se s ním kárný senát neztotožnil. Jedná se o spisy sp. zn. 47 T 15/2008, 47 T 6/2008, 47 T 12/2007, 47 T 4/2008. Spis 47 T 15/2008 uplatnil navrhovatel v bodě I. i v bodě II. svého návrhu. Ve věci 47 T 12/2007 navrhovatel vytýká kárně obviněné soudkyni, že nevydala evropský ani mezinárodní zatykač, ačkoliv se odsouzený zdržuje v zahraničí a trest nenastoupil. Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že odsouzený je v cizině, soudkyně referátem došlým kanceláři dne 29. 5. 2008 vyzývá odsouzeného k nástupu trestu. Ministerstvo spravedlnosti přípisem ze dne 21. 5. 2008 dalo městskému soudu podnět k vydání nového mezinárodního zatýkacího rozkazu, který by nahradil mezinárodní zatýkací rozkaz vydaný v této trestní věci Obvodním soudem pro Prahu 6 pod sp. zn. 37 Nt 184/2002 (na jehož základě byla podána žádost o vydání, na kterou však orgány Dominikánské republiky nereagují), neboť náležitosti mezinárodního zatýkacího rozkazu pro účely vyžádání odsouzeného z ciziny k výkonu trestu do České republiky jsou stanoveny odlišně (§ 384 odst. 3 tr. ř.). Vzhledem k tomu, že dominikánská strana na extradiční žádost nereaguje, doporučilo MS zvážit zrušení mezinárodního zatýkacího rozkazu bez náhrady. Soudkyně odpověděla MS přípisem ze dne 29. 5. 2008, že považuje za praktičtější zrušit zatýkací rozkaz bez náhrady (odsouzený se poslední roky zdržuje v Dominikánské republice, má tam jistotu, že nebude eskortován do ČR, nelze očekávat, že by vzhledem ke své špatné finanční situaci opustil nynější místo pobytu, dále protože náš stát neplatí cizí eskortu, jeho zdravotní stav je špatný, v ČR zanechal milionové dluhy. Obvodní soud pro Prahu 6 usnesením ze dne 28. 11. 2008 č. j. 37 Nt 184/2002 podle § 383 odst. 3 tr. ř. zrušil mezinárodní zatýkací rozkaz na obviněného, neboť lze očekávat, že nebude z Dominikánské republiky vydán. Toto usnesení bylo do spisu Městského soudu v Praze doručeno dne 19. 2. 2009. Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že soudkyně mezinárodní zatýkací rozkaz ani evropský zatýkací rozkaz dosud nevydala. Z předloženého spisu však také vyplývá, že se kárně obviněná soudkyně otázkou vydání resp. nevydání evropského nebo mezinárodního zatykače zabývala a odůvodnila, proč tak neučinila. V tom, co jí klade navrhovatel za vinu v tomto případě neshledává kárný senát kárné provinění. Rovněž ve věci 47 T 4/2008 neshledal kárný senát vytýkanou nečinnost kárně obviněné soudkyně, vzhledem k tomu, že postup v řízení byl komplikovaný, protože obžalovaná je v cizině, přes snahu soudu se jí nedařilo doručit.

Navrhovatel v návrhu na zahájení řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 13 Kss 11/2009, vytýkal, že kárně obviněná soudkyně ve věci 47 T 4/2009 chybně vyznačila právní moc usnesení ze dne 24. 3. 2009 o ponechání obžalovaného ve vazbě tak, že místo data 21. 4. 2009 uvedla datum 28. 4. 2009 a poté znovu podle § 71 odst. 4, 6 trestního řádu rozhodla o ponechání obžalovaného ve vazbě až dne 28. 7. 2009, tedy již po lhůtě uvedené v § 71 odst. 4 trestního řádu, v důsledku čehož musel být obžalovaný propuštěn z vazby, k čemuž došlo až na základě upozornění státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze dne 8. 10. 2009, na základě stížnosti obžalovaného na nezákonný postup předsedkyně senátu, tudíž vazba obžalovaného byla od 22. 7. 2009 až do jeho propuštění vazby dne 8. 10. 2009 v rozporu s § 71 trestního řádu. V tomto bodu shledal kárný soud návrh zcela důvodný a proto se stal součástí výroku tohoto rozhodnutí, jde o jeho bod III

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

V porušení zákonné lhůty uvedené v § 129 odst. 2 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, i za použití § 138 trestního řádu, ve věcech a dobách uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí pod bodem I., v nerespektování § 181 odst. 3 trestního řádu, ve věcech a dobách uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí pod bodem II., a v jednání uvedeném ve výroku tohoto rozhodnutí pod bodem III., spatřuje kárný senát kárné provinění kárně obviněné soudkyně ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Kárně obviněná soudkyně v uvedených věcech porušila svou povinnost stanovenou v § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., podle něhož jsou soudci povinni rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem. V řízení nebylo prokázáno, že by k neodůvodněným průtahům v řízení, nebo chybnému vyznačení právní moci ve věci 47 T 4/2009, které mělo za následek, že obžalovaný byl ve vazbě nezákonně a musel být propuštěn, došlo jen velkým pracovním zatížením kárně obviněné soudkyně (o kterém však kárný senát nepochybuje), protože v podstatě stejně jsou pracovním zatížením i ostatní soudci Městského soudu v Praze zařazení na úseku T, aniž by se dopouštěli stejných nebo obdobných pochybení (alespoň to nebylo žádnou stranou sporu tvrzeno). Podle přehledu nápadu a výkonu na úseku T Městského soudu v Praze za roky 2007, 2008, 2009 byla situace kárně obviněné soudkyně srovnatelná s ostatními soudci tohoto úseku. Porušení zákonné lhůty pro vypracování rozhodnutí bylo v některých případech hodně závažné svou délkou, stejně tak nečinnost v postupu řízení a to i s přihlédnutím k rozsahu a složitosti vytýkaných věcí.

Při úvaze o uložení kárného opatření kárně obviněné soudkyni přihlížel kárný senát ke všemu, co během řízení vyšlo najevo. Kárný senát vycházel z toho, že kárně obviněná soudkyně pracuje v justici, jak sama uvádí, 36 roků, dosud nebyla nikdy kárně postižena. Je pracovním zařazená na úseku T projednávajícím a rozhodujícím na úrovni krajského soudu prvostupňovou agendu T, kterou je možno považovat za jednu z nejtěžších. I podle navrhovatele počet prvostupňových soudců Městského soudu v Praze neodpovídá složitosti věcí, protože u tohoto soudu se soudí složitější věci, než v některých menších krajích, menších regionech. Do roku 2008 nebyly k práci kárně obviněné soudkyně podstatnější výhrady, jak připustil navrhovatel. Po podání kárného návrhu proti ní se situace v jejím senátu podstatně změnila k lepšímu, převážnou část vytýkaných spisů už skončila, nebo v nich učinila potřebný úkon. Zjištěnému kárnému provinění je proto podle názoru kárného senátu přiměřené snížení platu o 15 (patnáct) procent na dobu 4 (čtyř) měsíců (§ 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.).

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu
pro řízení ve věcech soudců